

Arrest

nr. 62 205 van 26 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 4 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERGAUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 augustus 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 10 september 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 14 februari 2011.

1.3. Op 3 maart 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 maart aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Roma te zijn, afkomstig uit Urosevac (Kosovo) en u verklaart de Servische nationaliteit te bezitten. U zou Zrenjanin (Servië) verlaten hebben in 2000 om samen met uw man, D.(...) B.(...) (O.V. 6.674.903), naar zijn geboorteplaats, Urosevac, te verhuizen. U zou tijdens uw verblijf in Urosevac jaarlijks eenmalig voor maximum 2 maanden zijn teruggekeerd naar Zrenjanin om uw moeder te bezoeken. Uw man zou tijdens deze bezoeken in Servië gewerkt hebben als seizoensarbeider. Zes en een half jaar geleden, voordat uw derde dochter geboren is, zou u het contact met uw moeder echter verloren hebben. Uw moeder zou bijgevolg slechts twee van haar kleinkinderen ooit gezien hebben. Daarnaast zou u in Kosovo geen medische hulp hebben gekregen, omdat u geen Albanees spreekt. Daarom verklaart u zich in Servië te hebben laten behandelen. Verder zou u in Kosovo om dezelfde reden en omwille van uw Servische afkomst herhaaldelijk gepest zijn door Albanese jongeren. Zij zouden op weg naar en bij terugkeer van de school stenen, omwikkeld met papier, naar uw huis gegooid hebben. U hebt hier nooit klacht tegen ingediend omdat u niet durfde. U besloot Kosovo te verlaten om een rustig leven te hebben. U stelt op 22 augustus 2010 Urosevac verlaten te hebben in een vrachtwagen en op 24 augustus 2010 in België te zijn aangekomen, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uitgereikt op 24.07.2009 te Zrenjanin, de geboorteakte van uw zoon, uitgereikt op 31.08.2009 te Zrenjanin, de geboorteakte van uw oudste dochter, uitgereikt op 31.08.2009 te Zrenjanin en de geboorteakte van uw tweede dochter, uitgereikt op 31.07.2009 te Belgrado.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw partner, D.(...) B.(...), werden aangebracht en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

"Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u recent in Kosovo hebt verbleven. U beschikt over geen enkel identiteitsdocument dat zou kunnen aantonen dat u de afgelopen jaren in Kosovo hebt verbleven. U verklaarde een oude Kosovaarse identiteitskaart te hebben gehad tot in het jaar 2004, waarna u een Servische identiteitskaart zou hebben aangevraagd in Servië. Deze laatste zou u hebben achtergelaten in Kosovo. Voorts verklaarde u de geboorteaktes van uw kinderen in Servië afgehaald te hebben, omdat de lokale autoriteiten in Kosovo u deze aktes niet wilden overhandigen (gehoorverslag CGVS p.13,14), daar uw partner afkomstig is uit Servië en enkel over een Servisch identiteitsbewijs beschikte. Daarnaast hebt u uw rijbewijs en geboorteakte eveneens in Servië afgehaald. Het feit dat al uw documenten, op een kopie van een geboorteakte na, in Servië zijn afgehaald, doet bijgevolg sterk vermoeden dat u niet recent in Kosovo hebt verbleven. Zo beweerden zowel u als uw partner dat u twee uur na de geboorte van uw derde dochter, A.(...) S.(...), in Zemun (bij Belgrado) haar geboorteakte in Belgrado in ontvangst kon nemen (gehoorverslag CGVS p.6,7,26 en CGVS partner p.16). De datum op de geboorteakte (31.07.2009) strookt echter niet met uw verklaringen, aangezien de geboorteakte anderhalve maand na de geboorte (12.06.2009) werd uitgereikt. Hierop reageerde u dat de geboorteakte verscheurd was door uw kinderen en dat u vier maanden (oktober 2009) later een nieuwe ging halen in Belgrado (gehoorverslag CGVS p.7,26). Ook deze verklaringen stemmen niet overeen met de datum die op de geboorteakte vermeld staat. Bovendien werden ook de geboorteaktes van uw partner en twee andere kinderen in deze tussenperiode (24.07.2009 en 31.08.2009) afgehaald in Zrenjanin. Vier maanden na de geboorte van A.(...) zou overigens ook de enige en laatste keer geweest zijn dat u nog naar Servië bent teruggekeerd (gehoorverslag CGVS p.7, 26). Dit strookt evenmin met de verklaringen van uw partner, die beweerde na de geboorte van A.(...) nooit meer in Servië te zijn geweest (gehoorverslag CGVS partner p.7,8). U verklaarde echter dat uw partner en kinderen u steeds, en ook deze keer, vergezelden omdat u hen niet kon achterlaten in Kosovo (gehoorverslag CGVS p.5,9).

Daarnaast verklaarde u jaarlijks 4 tot 5 keer naar Servië te gaan om te werken (gehoorverslag CGVS p.5). Uw partner daarentegen verklaarde jaarlijks slechts eenmaal naar Servië te zijn gereisd (gehoorverslag CGVS partner p.5). Hierbij komt nog dat u verklaarde uw schoonmoeder een jaar geleden voor het laatst gezien te hebben (gehoorverslag CGVS p.8,11). Uw partner daarentegen beweerde zes en een half jaar geen contact te hebben gehad met haar moeder (gehoorverslag CGVS partner p.4). Verder verklaarde u dat uw schoonmoeder uw dochter A.(...) ook ontmoet had (gehoorverslag CGVS p.8), hoewel uw partner beweerde dat haar moeder A.(...) nooit gezien heeft (gehoorverslag CGVS partner p.6,7). Het feit dat u steeds samen reisde trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog meer in twijfel. Daarbij komt nog het feit dat uw partner geen

enkel woord Albanees spreekt noch verstaat (gehoorverslag CGVS p.15). Voor iemand die tien jaar in een Albanese omgeving gewoond zou hebben is dit hoogst onwaarschijnlijk.

Bovendien bleek uw kennis over een aantal recente ontwikkelingen in Kosovo zeer beperkt, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde recent verblijf in Kosovo verder onderuithaalt. Zo wist u onder andere nauwelijks iets over de Kosovaarse onafhankelijkheid (gehoorverslag CGVS p.24). Verder beweerde u dat de Kosovaarse vlag dezelfde is als de Albanese (gehoorverslag CGVS p.24). Bij enkele vragen over de regio waar u altijd gewoond zou hebben, moest u het antwoord regelmatig schuldig blijven. Zo sprak u over 4 Roma-families in de stad Urosevac (gehoorverslag CGVS p.4), hoewel er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, tot 265 Roma gevestigd waren in Urosevac in 2009-2010. U beweerde dat alle Romawijken platgebrand zijn en dat er bijgevolg nergens in Urosevac nog Roma wonen (gehoorverslag CGVS p.4). Gevraagd naar de naam van de lokale Roma-leider, vermeldde zowel u als uw partner twee verschillende onjuiste namen, namelijk R.(...) K.(...) en R.(...) (gehoorverslag CGVS p.5 en gehoorverslag CGVS partner p.14). Uit de informatie van het CGVS blijkt echter dat de lokale Roma-leider in Urosevac, M.(...) J.(...) heet. Gelet op al de bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof worden gehecht aan het door u voorgehouden recent verblijf in Kosovo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recent verblijf in Kosovo in de periode na de ontmoeting met uw partner in 2000 tot uw komst naar België in 2010, kan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw rechtstreekse vluchtaanleiding, met name, de voortdurende beledigingen en pesterijen die u en uw partner zouden hebben ondergaan nabij uw huis in Kosovo. U verklaarde dat voorbij wandelende Albanese jongeren in 2007 om de week of twee weken stenen met papier rond naar uw barak gooiden. Zij zouden u bedreigd hebben u te vermoorden indien u de barak niet verliet. Mocht uw relaas dan nog geloofwaardig zijn, quod non, dan strookt de ernst van dreigementen (doodsbedreigingen) niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Ferizaj/Urosevac wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

U verklaarde bovenvermelde feiten onmiddellijk bij KFOR (Kosovo Force) gemeld te hebben, maar zij zouden niets hebben gedaan en u doorverwezen hebben naar de KP (Kosovo Police) en naar de UNMIK politie (tijdelijke VN missie in Kosovo) (gehoorverslag CGVS p.30-31). Zij zouden u naast het opstellen van een proces verbaal niet verder geholpen hebben omdat de problemen door kinderen uitgelokt waren. U zou in 2007 voor het laatst klacht ingediend hebben. Uw partner daarentegen verklaart dat noch zij noch u ooit klacht hebben ingediend tegen de bovenstaande problemen omdat de Albanezen u toch niet zouden helpen (gehoorverslag CGVS partner p.25). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de bescherming die door de Kosovaarse en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP, EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR, geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook RAE kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah

Presheva-wijk van Gijlan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Daarnaast dient er, wat uw vrees ten aanzien van Servië betreft, op gewezen te worden dat u en uw partner er noch met medeburgers, noch met de Servische autoriteiten ooit concrete problemen hebben gekend (gehoorverslag CGVS p.9). Toen u de ontheemdenkaart in Zrenjanin (Servië) ontving, werd u eveneens medegedeeld dat u steeds naar Servië mocht terugkeren. Hieruit blijkt dat er noch voor u, noch voor uw partner problemen zouden zijn om zich in Servië te vestigen. U reageerde hierop dat een huis in Servië duur is, waardoor het voor u onmogelijk zou zijn om zich in Servië te vestigen (gehoorverslag CGVS p.33). Dit is overigens een motief van louter economische aard dat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte dient er vastgesteld te worden dat de door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen. Uw Servische geboorteakte en Servisch rijbewijs bevestigen enkel dat u naar Servië bent geweest om uw documenten te halen. Verder toont uw Servische ontheemdenkaart aan dat u ooit in Servië geregistreerd was als vluchteling. De kopie van uw Kosovaarse geboorteakte geeft evenwel geen bewijskracht aan uw recent verblijf in Kosovo, temeer daar er ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit van het neergelegde document. Zo dient er vastgesteld te worden dat er geen persoonlijk nummer staat vermeld op deze geboorteakte en dat u verklaart dat u 30 € heeft moeten betalen om deze akte te verkrijgen (gehoorverslag CGVS p.20), hetgeen niet strookt met informatie waarover het CGVS beschikt.

De geboorteakte en vaccinatiebewijzen van uw jongste dochter die in België geboren werd, houden verder geen verband met de beslissing.

De informatie waarop het CGVS zich beroept voor de motivering van deze beslissing, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

Ten slotte dient er vastgesteld te worden dat de door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen. De Servische geboorteaktes van u en uw drie eerste kinderen bevestigen enkel dat u en uw kinderen in Servië geregistreerd zijn en deze werden daarenboven reeds uitvoerig besproken in de motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot D.B.. Zij roept geen eigen motieven in. In hoofde van verzoekster wordt vastgesteld dat zij blijkens haar verklaringen en blijkens de stukken toegevoegd aan het administratief dossier, in het bijzonder haar Servische geboorteakte en deze van haar drie eerste kinderen, over de Servische nationaliteit beschikt en dat dit door de commissaris-generaal niet wordt betwist. Verzoekster maakte nergens melding van een grond van vrees ten aanzien van Servië, noch toonde zij aan dat zij bij eventuele problemen in Servië niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Servische autoriteiten zodat zij niet aantoonbaar niet naar Servië te kunnen terugkeren.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 62 204 van 26 mei 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van D.B. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsverplichting, voert verzoeker aan dat de gegevens die hij heeft aangebracht gewag maken van gevaren omwille van zijn origine en deze van zijn echtgenote. Verzoeker betoogt dat zijn veiligheid in het gedrang kwam omwille van zijn origine en het feit dat de plaatselijke autoriteiten niets in het werk stellen om daaraan iets te doen. Hij vervolgt dat daarop niet geantwoord wordt in de bestreden beslissing en dat zelfs geen rekening werd gehouden met zijn Rom-origine, niettegenstaande geenszins wordt betwist dat deze bevolkingsgroep problemen kent in het vroegere Joegoslavië en zeker in Kosovo.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat het vaststaat dat Roma in Joegoslavië en zeker in Kosovo niet gewenst zijn en aldaar gepest worden en het niet getuigt van redelijkheid om een aanvraag te weigeren op basis van tegenstrijdige verklaringen. Verzoeker wijst erop dat hij al heel wat heeft meegemaakt, het evident is dat de perceptie van traumatische ervaringen door de tand des tijds kan evolueren en het geheugen hieronder lijdt, en dat het dan ook normaal is dat tegenstrijdigheden die in deze omstandigheden ontstaan. Hij stelt in zijn land van herkomst onder stress te staan en de onzekerheid van zijn situatie in België fokt de stress alleen maar meer op, zodat verzoeker hieruit enkel kan afleiden dat er geen redelijkheid aan de dag werd gelegd.

2.3. In een derde middel aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut kan verzoeker enkel vaststellen dat hij nooit enige argumentatie heeft kunnen naar voor brengen en dat zich hier dan ook het probleem van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur stelt. Verzoeker besluit, onder verwijzing naar een "recent krantenartikel waaruit de huidige toestand blijkt t.a.v. Roma in Joegoslavië", dat zijn leven in gevaar zal zijn in Joegoslavië en het geenszins duidelijk is of hierin verandering zal komen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er vastgesteld wordt dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij recent in Kosovo heeft verbleven, zodat ook geen geloof kan gehecht worden aan zijn rechtstreekse vluchtaanleiding, met name de voortdurende beledigingen en pesterijen die hij en zijn partner zouden hebben ondergaan nabij hun huis in Kosovo, (ii) de ernst van de dreigementen niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt, zoals omstandig wordt toegelicht, en (iii) wat zijn vrees ten aanzien van Servië betreft, er op gewezen dient te worden dat hij en zijn partner er noch met medeburgers, noch met de Servische autoriteiten ooit concrete problemen hebben gekend.

2.4.1. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening houdt met de veiligheidssituatie van de Rom in Kosovo en dit ook omstandig heeft toegelicht: " (...) Zij zouden u bedreigd hebben u te vermoorden indien u de barak niet verliet. Mocht uw relaas dan nog geloofwaardig zijn, quod non, dan strookt de ernst van dreigementen (doodsbedreigingen) niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Ferizaj/Urosevac wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

U verklaarde bovenvermelde feiten onmiddellijk bij KFOR (Kosovo Force) gemeld te hebben, maar zij zouden niets hebben gedaan en u doorverwezen hebben naar de KP (Kosovo Police) en naar de UNMIK politie (tijdelijke VN missie in Kosovo) (gehoorverslag CGVS p.30-31). Zij zouden u naast

het opstellen van een proces verbaal niet verder geholpen hebben omdat de problemen door kinderen uitgelokt waren. U zou in 2007 voor het laatst klacht ingediend hebben. Uw partner daarentegen verklaart dat noch zij noch u ooit klacht hebben ingediend tegen de bovenstaande problemen omdat de Albanezen u toch niet zouden helpen (gehoorverslag CGVS partner p.25). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de bescherming die door de Kosovaarse en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP, EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR, geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook RAE kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. (...)”

De Raad stelt vast dat, behoudens blote beweringen over de veiligheidstoestand van de Rom in “Joegoslavië”, verzoeker geen enkele poging onderneemt om de uitgebreide informatie vermeld in de bestreden beslissing en ondersteund door de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier te betwisten of te ontkrachten, en hij er evenmin in slaagt om met concrete gegevens en elementen de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent de veiligheidssituatie van de minderheidsgroepen, waaronder de Roma, in Kosovo te ontkrachten. Waar verzoeker verwijst naar een “recent krantenartikel waaruit de huidige toestand blijkt t.a.v. Roma in Joegoslavië” kan de Raad slechts vaststellen dat dit artikel niet bij het verzoekschrift werd gevoegd, niettegenstaande het in de inventaris wordt vernoemd “3. Krantenartikel dd. 20.09.2010”. In de mate verzoeker hetzelfde artikel bedoelt dat aan het verzoekschrift van zijn echtgenote werd toegevoegd, wijst de Raad erop dat dit artikel hoofdzakelijk betrekking heeft op de (gedwongen) terugwijzing van Roma door verschillende Europese landen en dit artikel geen afbreuk doet aan de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, noch aan de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken. Immers, gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd en die eensluidend zijn wat betreft de beschermingsmogelijkheden vanwege de KP, concludeert de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden kon besluiten dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. De Raad besluit dat de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing staande blijft en deze wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4.2. Verzoeker gaat er voorts aan voorbij dat aan zijn voorgehouden vervolgingsfeiten vanwege de Albanezen in Kosovo geen geloof wordt gehecht omdat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij recent in Kosovo heeft verbleven. Dit besluit steunt op de vaststellingen dat 1) verzoeker over geen enkel identiteitsdocument beschikt dat zou kunnen aantonen dat hij de afgelopen jaren in Kosovo

verbleef, 2) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt in vergelijking met de verklaringen van zijn echtgenote en 3) zijn kennis van een aantal recente ontwikkelingen in Kosovo zeer beperkt is. De Raad stelt vast dat verzoeker niet in het minst betwist dat, op een kopie van een geboorteakte na, al zijn documenten in Servië zijn afgehaald, en dat dit bijgevolg sterk doet vermoeden dat hij niet recent in Kosovo heeft verbleven. Hij betwist evenmin de tegenstrijdige verklaringen in vergelijking met zijn echtgenote doch probeert deze te verschonen met de argumenten dat hij al heel wat heeft meegemaakt, het evident is dat de perceptie van traumatische ervaringen door de tand des tijds kan evolueren en dat het geheugen hieronder lijdt, dat tegenstrijdigheden in deze omstandigheden ontstaan dan ook maar normaal zijn, hij in zijn land van herkomst onder stress staat en de onzekerheid van zijn situatie in België de stress alleen maar meer opfokt. Verzoeker kan de Raad niet overtuigen vermits van verzoeker en zijn echtgenote, die blijkens hun verklaringen altijd samen reisden, mag verwacht worden dat zij coherente verklaringen afleggen over hun laatste verblijf in Servië, zij ook coherente verklaringen kunnen afleggen over de geboorteakte van hun derde dochter A.S, zij eveneens weten of verzoeker één keer dan wel 4 tot 5 keer per jaar naar Servië ging om te werken en hij tevens dezelfde verklaringen kan afleggen als zijn echtgenote/partner over het feit of haar moeder hun dochter A. ooit heeft gezien. Deze tegenstrijdigheden betreffen elementen in het relaas van verzoeker die door hem en zijn echtgenote zeker moeten gekend zijn en deze vaststellingen zijn dan ook niet te verklaren door stress of de "tand des tijds". Gelet op deze vaststellingen samen, die door verzoeker niet of niet overtuigend werden weerlegd, en de vaststelling dat verzoekers echtgenote/partner geen enkel woord Albanees spreekt, hetgeen evenmin wordt betwist in de bestreden beslissing, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal in alle redelijkheid tot het oordeel komt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij samen met zijn partner/echtgenote in Kosovo verbleef de laatste jaren, zodat het eveneens redelijk is te besluiten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde vluchtaanleiding.

2.4.3. De motieven in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Servië en de voorgelegde documenten worden niet betwist. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. De weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de bestreden beslissing is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. Waar verzoeker stelt dat hij nooit enige argumentatie naar voor heeft kunnen brengen wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord op 16 februari 2011 en hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven, ook deze die betrekking hebben op de subsidiaire bescherming, uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en hij zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Rom taal machtig is. Derhalve blijkt uit niets dat verzoekers rechten van verdediging zijn geschonden, noch toont hij concreet aan dat zich een probleem stelt met "het principe van behoorlijk bestuur".

Verder dient te worden benadrukt dat het de taak is van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en dat deze regel onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat naar aanleiding van het bovenstaand onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van het feitenrelaas enerzijds en verzoeker ook niet aannemelijk maakt dat hij als Rom niet of niet afdoende bescherming kan verkrijgen van de Kosovaarse of Servische autoriteiten anderzijds. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

Er zijn in het administratief dossier geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Er worden geen gegronde middelen aangehaald."

2.3. In de mate verzoekster aan haar verzoekschrift een krantenartikel indient, gepubliceerd op 20 september 2010, waaruit blijkt dat Duitsland 10.000 Roma terugstuurt naar Kosovo, herhaalt de Raad dat verzoekster uitdrukkelijk stelt dat zij de Servische nationaliteit heeft en uit niets blijkt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van haar autoriteiten.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS